

DZEJAS DIENAS 2024. Nr.29

Z.A.Meierovica Kabiles pamatskolas
skolēnu jaunrades darbi

DZEJAS DIENAS

Skolas avīzes «KABATA» literārais pielikums

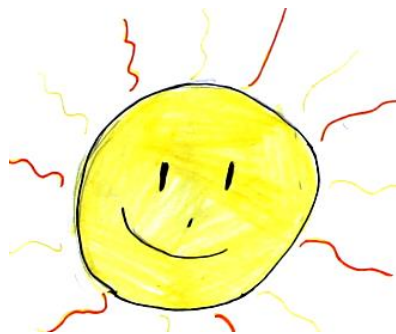
***

Pār jumtiem riet saule lēnām,
Viss vakars sārtā krāsā nirst,
No loga redzu mēnesi spīdam,
Kad pilsēta jau miegā grimst.

Pār jumtiem riet saule klusi,
Un vējš tik maigi lapās dzied,
Es atkal esmu savās mājās,
Kur miers un siltums mani var siet.

Šeit katrs stūris pazīstams,
Un katrs solis liekāks šķiet.
Pār jumtiem riet saule maigi,
Un viss, kas svarīgs, tepat zied.

*Mikus Šulcs, mūsu skolas
2007.gada absolvents*

GRIBU ATKAL VASARU

Viens, divi, trīs – septembris jau drīz.
Vasara jau beigusies,
Jāsāk beidzot mācīties.
Urrā, urrā, 5.klasē mācāmieš!
Ceru, ka man labi ies,
Sekmes – tās uz augšu ies,
Pats es arī augšu, augšu.
Pavasaris ātri atsteigsies,
Un vēl ātrāk aizsteigsies.
Tad būs klāt vasara, mūsu siltā vasara.

Marts Graubergs, 5.klase

GRŪTĀ DZĪVE

Dzīve liekas viegla mums,
Tā tas dažreiz nenotiek.
Reizēm sāpes gaida mūs,
Negrīb to neviens.

Lai tumša nākotne negaida mūs,
Grūtības mums izturēt to.
Neesam kādi mīkstie mēs,
Nepadosimies, līdz būs prieks!

Skola ir lielais pārbaudījums.
Centies, līdz to būsi beidzis.
Pabeidzot skolu, noteikti
Paliks mazlietiņ vieglāk.

Vēlu jums to labāko:
Savus sapņus piepildīt.
Izbaudiet savu dzīvi jūs,
Lai dzīvē jums daudz prieka!

Kalvis Oliņš, 8.klase

MAZĀ MĀSIŅA

Mazai māsiņai viens gadiņš jau klāt.
Tu mūsu mīļlais brīnums,
Ar smaidu sejā un actiņām mirdzošām
Tu ienāc istabā kā diena brīnišķā.

Tavi pirmie soļi – vēl nedroši, mazi,
Bet katrs solis kā zieds pļavā, kas plaukst rasi.
Mazās rociņas plaukst, tverot dzīves prieku,
Kā putns, kas māca savus spārnus celt viegli.

Ar saviem smiekliem tu piepildi māju,
Katrs tavs vārdiņš ka dziesmas skanējums.
Mazā māsiņa, viens gadiņš tev,
Tu esi mūsu laime, mūsu ceļš un spēks.

Ance Nīkrence, 6.klase

SNIEGAVĪRS

Es uzbūvēju sniegavīru!
Vairāk kā godavīrs -
Viņš bija ļoti jauks,
Bet nebija baigais draugs.
Kad es aizgāju kaut ko padarīt,
Viņš mani tur mācēja pagaidīt.
Es viņam jautāju: "Kāpēc tu tik laimīgs?"
Bet viņš vienkārši stāvēja
Un bija tik smaidīgs.

Deivids Babrāns, 5.klase

MANA PĒDĒJĀ CERĪBA

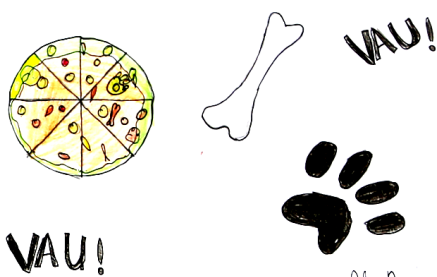
Dzejas dienas mūsu skolā jubileju svin,
Un bērni atkal dzejas kamolus tin.
Cits ar pildspalvām rokās,
Cits aiz mokām lokās.
Tomēr visi meklē savas domas.
Tiklīdz rindiņas jau pilnas,
Tad Eduardam lasīt došu.
Un, cerams, manu dzejolīti
Viņš ar prieku dzejas grāmatiņā liks
Un varbūt tad pirmoreiz
Mani skolas priekšā lūgs,
Un laimīgi skolotāji būs!

Estere Tīsa, 9.klase

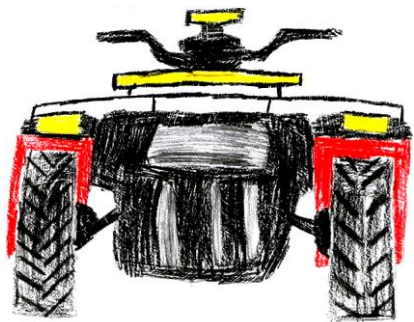

DORA

Kad ienācu ģimenē, biju maza un bailīga.
Tagad esmu drosmīga, bet nerātņa:
Kurpes graužu kā kaulus,
Kaķus ķeru kā drīgenes saēdusies.
Saimniekiem nervi čupā,
Jo aiz manis viss paliek drupās.
Zinu, zinu – esmu nerātņš suncis,
Saimniekiem bail, ka neaiziet jumts.
Bet es ceru, kad paaugšos, tik traki vairs nebūs...

Alise Berga, 6.klase

KVADRACIKLS

Kvadracikls – visa mana dzīve,
Viskautkur ar to varu braukt.
Ar viņu braucu pa laukiem,
Dragāju pat pa peļķēm,
Rāļloju pa ceļiem.
Apgāzies nekad vēl neesmu.
Citreiz gan esmu nogrimis,
Iestidzis dziļajā sniegā.
Katru dienu tik braucu,
Lietainās dienās es dragāju.
Sausās dienās es driftoju.

Ralfs Bože, 6.klase

SKOLAS SĀKUMS

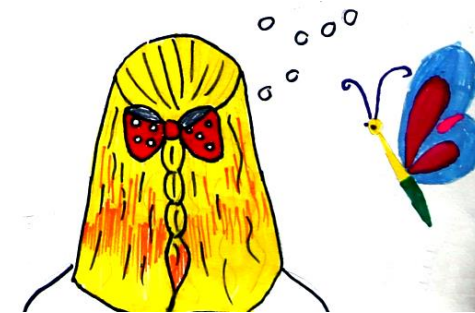
Vasara galā.
Atkal uz skolu jāiet mācīties,
Lai būtu gudrs, lai tālu tiktu nākotnē.
Tētis mājās liek daudz mācīties.
Eju un daru, ko tētis liek man.
Redzu, ka tētis grib man to labāko.
Saņemos, lai tas man izdotos.

Valters Ozoliņš, 4.klase

MARTA

Meitene mācās ceturtajā klasē,
Atnāca uz latviešu valodas stundu,
Rakstīja dzejoli par sevi.
Tad pārslāsīja un izlaboja.
Ak, cik Martai laimīga dzīve!

Marta Celmiņa, 4.klase

SKOLĀ IR JAUTRI!

Oma man ir laba.
Foršas man ir skolotājas,
Iet uz skolu man ir prieks,
Jo to man neviens neaizliegs.
Atnācu uz skolu – gribu mācīties!

Sofija Balode, 4.klase

NEATBILDĒTS JAUTĀJUMS...

Kad es izeju laukā,
Es jūtu vēju, kas pūš no austrumiem,
Redzu, kā saule riet rietumos.
Kad pienāk tumsa, debesīs redzu zvaigznes,
Kuras spīd kā laternas,
Meteorīti kā karsti kartupeļi,
Mēness kā debesu pīrādziņš.
Es noguļos zālē ar skatu pret debesu jūru.
No kurienes nāk tāds skaistums?
- No lielā debesu tēva,
Kurš ir visuvarens?
Šis jautājums paliek neatbildēts...

Miks Mārtiņš Apulskis, 9.klase

DZEJOLIS PAR PLAUKSTU

Ja man ir ko dot,
Es atveru plaukstu un dodu,
Pats nezinot, ka plaukstām siltumu rodu.

Jans Jantons, 6.klase

CEĻOJUMS

Manai omai ir doma:
Grib viņa braukt uz Romu.
Ātri kravā tā somu,
Jo ļoti patīk tai Roma.

Omai patīk Roma,
Man arī patīk šī doma,
Arī es pošos tai līdzi,
Krāmēju koferi drīzi.

Tad atceros – nevaru braukt, jo skola...
Septembris taču ir klāt!
Nu oma jau sauļojas Romā,
Bet es sēžu skolas solā.

Beāte Žežulka, 6.klase

CEĻŠ UZ MILĀNU

Divi tūkstoši divdesmit sestajā gadā
Notiks Milānā olimpiskās spēles.
Lai nokļūtu tur, Latvijas hokeja izlasei vēl
Bij' jāspēlē trīs pārbaudes spēles.

Pirmo spēli ar slovēņiem skatījos mājās.
Kad vārtus guva, es kliežu un cēlos kājās.
Pirmā uzvara viegli nu kabatā,
Tagad jāgaida spēle nākamā.

Otro spēli uz "Arēna Rīga" skatīties braucu.
Kad iesita vārtus, visiem līdzi es saucu.
Latvija-Ukraina – pieci pret viens,
Uzvara gūta, nu visiem prieks.

Trešā spēle pret Franciju sākās sīvi,
Bet mūsējie cīnījās un uz ledus jutās tik brīvi.
Trīs pārbaudes spēles nu veiksmīgi galā,
Un ceļš uz Milānu mūsējiem vajā.

Toms Dembovskis, 9.klase